

ærede Ordfører tilføiede adskillige Bemærkninger i samme Retning til sine Modstanderes Foredrag, var dog hans eget ikke saa ganske roligt, det var ikke ganske frit for at blive struet lidt op ligesom de Foredrag, han søgte at indpegaae. Men jeg vil forbigaae dette, jeg vil helde mig til det Andet, at der i denne Sag ikke er Plads for noget Principsspørgsmaal. Senere bestemte den ærede Ordfører denne Udtalelse næiere derhen, at det eneste rigtige Standpunkt var at sige, at her intet Princip ligger for; men det var vel at mærke, efterat den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) ganske rigtigt havde fundet det Princip, om hvilket der her er Tale; thi det, der ligger paa Bunden af den hele Sag, er dog, mine Herrer, netop et Principsspørgsmaal. Og hvilket er da det Principsspørgsmaal, der ligger paa Bunden af Sagen? Det er det, som er blevet reist ved Talen om Normalbudgettet. Som jeg allerede har antydet, var det den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), der ganske rigtigt fandt det Ord, paa hvilket det i dette Tilfælde kommer an, Normalbudgettet; men jeg vil gaae et Skridt videre og spørge: Hvem er det i det Hele da, der har struet dette Spørgsmaal om Normalbudgettet op til den Høide, som det stundom har indtaget under Forhandlingerne? Hvem Anden end netop den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille)! Var det ikke ham, der i et af de første Foredrag, vi hørte af ham her i Salen, udviklede for os, at vi have mange Stykker af et Normalbudget inde i vor Finantslov! At holde Finantsloven fri for saadanne Stykker blev fra dette Dreblik af, og netop ved den ærede Rigsdagsmands Tilfjnhedelse, en Bestræbelse hos mange ærede Rigsdagsmænd her i Salen, idet de ville, og det vil jeg med dem, holde Grundlovens Bestemmelse om den fulde Skattebevillingsret klar og utvivlsom; men jeg vil bede de Herrer, som maastee kunne finde noget Ehgeligt ved denne Bestræbelse, at betænke, at Grundlovens Omraade er blevet indskrænket; de Bestemmelser, som nu gjælde for Rigsdagens Bevillingsmyndighed, have tidligere strakt sig videre, men der

er fkaar et stor Deel bort af det Omraade, over hvilket denne Bevillingsmyndighed strakte sig, og hvad skete da med den Deel, som paa den Maade udfondredes? At der blev udstrakt et Normalbudget derover, og hvilken er et Normalbudgets Betydning? I alt Væsentligt er det eensbetydende med Bevillingsmyndighedens Begrævelse (Kirke- og Underviisningsministeren: Keil); ja, Normalbudgettet er Bevillingsmyndighedens Grav, det er Sandhed, det nytter ikke at nægte det. Derfor er det, mine Herrer, tilgivseligt idetmindste, at man seer sig næiere om, inden man gaaer videre paa den Vej, som Nogle forkynde er betraadt. Den høitærede Kultusminister sagde nylig: Ja, men I røbe Mistillid til Eder selv, naar I gaae saaledes frem, I beraabe Eder paa den ene Side paa Grundlovens Bestemmelse, der staaer klar og utvivlsom, og paa den anden Side troe I ikke paa denne Bestemmelse, idet I ikke have Tillid til Eder egen Myndighed. Ja, det er meget bekvemt saaledes at stille sig snart paa den ene Side af Sagen og snart paa den anden. Jaften har den ærede Minister stillet sig paa den ene Side ved de Ytringer, jeg citerede, men det er ikke meget længe siden han stillede sig paa den anden Side, og da foreholdt os, at fjøndt Rigsdagen i Formen havde den Myndighed, at kunne nægte en hvilken som helst Sum, der opførtes paa Finantsloven, saa stod der dog Summer paa Finantsloven af en saadan Bestaffenhed, at naar Rigsdagen rørte ved dem, var det eensbetydende med Finantslovens Nægtelse. Det er altsaa ikke en tom Bestræbelse, naar man vil holde Forholdet aldeles klart og utvivlsomt, naar man ikke vil give Anledning til, at Nogen kan tage en Lov for sig og sige: See her have vi et Stykke af et Normalbudget, der skal indføres i Finantsloven; I have vistnok den formelle Ret til at ferandre det, men I skulle vide, mine Herrer, at det da er eensbetydende med Finantslovens Forkastelse. Det er det, vi ville undgaae, og det er det, enhver Bestræbelse maa gaae ud paa, at stille det klart og utvivlsomt, at man ved at vedtage en Lov om finantsielle Spørgsmaal, ikke vedtager et Normalbudget, hverken stort eller lille, ingen Stump deraf endog saa nok saa lille. Det er